N°. 49. A°. 1832.

SURINAAMSCHE COURANT.

MAANDAG DEN 18den JUNIJ.

ALGEMEENE SECRETARIJ.

Den 14 Junij 1832.

Het vertrek van de koloniale Paketschooner *Gouverneur Generaal Cantz'laar*, over de Eilanden *St. Eustatius* en *St. Martin* naar *Curaçao*, op Woensdag den 20sten dezer bepaald zijnde, zoo wordt daarvan aan de belanghebbenden kennis gegeven, met informatie voorts dat de Brieven naar bovengenoemde Eilanden bestemd, tot *twee* uur van dien dag zullen worden aangenomen.

De Algemeene Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

De Persoon van JACOBUS KUISCH, door het Gemeente Bestuur benoemd zijnde tot *Veldwachter*, en wel zulks in plaats van den als zoodanig ontslagen persoon van F. W. GAUB, heeft op heden den voor die betrekking bepaalden Eed, in handen van den President van het Gemeente Bestuur, afgelegd.

Paramaribo den 16 Junij 1832.

De Secretaris van voornoemd Bestuur,
WENTHOLT.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

NEDERLANDEN.

'S HERTOGENBOSCH, 30 April.

Vrijdag en Zaturdag zijn de kantonnements-veranderingen van het Leger te Velde volbragt geworden; het hoofdkwartier van den luitenant-generaal baron *Van Geen*, is naar Tilburg, en dat van Z. H. den hertog *Van Saxen-Weimar*, van daar naar Boxtel overgebragt; de onderscheidene hoofdkwartieren en de rondom dezelve gekantonneerde leger-afdeelingen zijn nu weder in dezelfde stelling, als in de maand November van het afgeloopen jaar; Z. K. H. de Veldmaarschalk *Prins van Oranje* zal, naar men verzekert, eerstdaags de onderscheidene leger-afdeelingen in oogenschouw gaan nemen.

MIDDELBURG, 25 April.

Het volgende (zegt onze *Middelburgsche Courant*), is vervat in een' brief van de Kaap de Goede Hoop, ons vriendelijk ter plaatsing medegedeeld:

«Tien dagen geleden ontvingen wij de blijde mare van de volkomene nederlaag der oproerige Belgen door onze troepen, en het is mij onmogelijk u te melden welk eene blijdschap en herleving dit onder de ingezetenen alhier veroorzaakte. In spijt der Engelschen, die hier den ondergang der Hollanders als zeker stelden en dit ook reeds verspreid hadden, was een ieder uitgelaten. Het was, als het ware, als of deze kolonie, die thans diep, zeer diep ongelukkig is, in eens van alle rampen was bevrijd, en, als voorheen, floreerde; eene inteekening werd dadelijk geopend, onder de gegoedste ingezetenen, tot het houden van eenen publieken maaltijd, ter viering van de roemrijke overwinning der Nederlanders op de Belgen; welke eerstdaags zal plaats hebben, en waarbij wij ons regt Vaderlandsch zullen vergasten, ten bewijze van onzen algemeenen geest, enz."

Een aanhangeling van de nieuwe secte der St. Simonisten heeft zich gisteren met een jong meisje van het leven beroofd: hij had reeds meermalen verzekerd, slechts te wachten dat hij een meisje mogt ontmoeten, hetwelk hem sterk genoeg zou beminnen, om zich met hem om te brengen.

De jongst ontvangene *Noord-Amerikaansche* papieren, maken gewag van de volgende ligtzinnige en schrikkelijk gestrafte vermetelheid eens Negers. Te Erie in Pensilvanie bij zekere gelegenheid het geschut gelost werd, wedde een Neger, die zich op zijne vlugheid veel liet voorstaan, dat hij, na het bevel om te vuren, voorbij den mond van het stuk zou kunnen springen. Men had hem herhaalde malen in de uitvoering van zijn voornemen verhinderd, maar hij wilde het niet opgeven. Eindelijk, toen hij zich weder gereed maakte, om voorbij een stuk te springen, greep iemand, men moet zeggen noodlottiglijk, hem bij zijn kleed, doch niet vast genoeg om hem tegen te houden. Het zij al het zij niet hierdoor vertraagd, bevond de ongelukkige zich juist voor den mond van het kanon, toen het los ging en het schot sneed hem letterlijk door midden. Het onderste gedeelte des ligchaams viel neder, terwijl de boven helft, na een aanmerkelijk eind hoog in de lucht gevoerd te zijn, verre van het stuk nederviel.

Te Porto-Rico (op het Spaansch eiland van dien naam) zijn 6 à 700 huizen door eenen geweldigen brand in de assche gelegd; de schade wordt op 15,000,000 franken begroot. Men zag de vlammen op 72 mijlen afstands.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, den 15 April.

Uit Maintz schrijft men het volgende: Om de sluiting van het nieuwe *Reglement op de Rijnvaart* te bespoedigen, heeft de Commissie tot dit onderwerp in haar 503de protokol, de Hollandsche Regering toegegeven, om vooreerst Antwerpen niet onder het getal der Vrijhavens op te nemen, en de vrije vaart naar die stad niet eer toe te laten voor dat het geschil tusschen Holland en Belgie zal beslist zijn. Daar nu de Rijnoever-Staten door de belemmering van de vaart naar de Schelde een aanmerkelijk verlies lijden, zoo hebben Pruissen, Beyeren, Hessen en Baden vertoogen bij de Conferentie gedaan, om den Koning der Nederlanden te bewegen de voor het oog van Europa gesloten overeenkomsten te vervullen en de Rijnvaart open te stellen. Nassau en Frankrijk hebben zich daarbij niet gevoegd.

In een der geachtste duitsche bladen leest men een brief van de russische grenzen, waaruit men ziet, dat de russische troepen, ondanks de gebeurtenissen in Italie, den marsch naar het binnenste des rijks op nieuw voortzetten. Bij de eerste tijdingen hadden zij last bekomen halt te houden, zoo als vroeger is gemeld. De nadere ophelderingen en verzekeringen, die het russische hof over die aangelegenheid gekregen heeft, schijnen het bewogen te hebben om minder gewigt aan die gebeurtenis te hechten, zoo dat het op zijn invloed bij het fransche kabinet genoeg meent te kunnen rekenen, zonder eene dadelijke militaire vertooning bij de vertoogen tegen die gebeurtenis te voegen. De houding van graaf *Pozzo di Borgo* te Parijs heeft het Ministerie doen gevoelen, dat Rusland de voldoening van den Paus zoo regtmatig en noodzakelijk rekent, dat men hieraan de matiging meent te kunnen toeschrijven, die het fransche kabinet sedert dien tijd in acht genomen heeft. De berigten uit Weenen en Parijs brengen die zaak in een beter licht, dan waarin zij eerst moest voorkomen, en dus heeft de weifeling, die een oogenblik in den terugtogt der Russen ontstond, opgehouden.

FRANKRIJK.

PARIJS, 13 April.

De openbare rust in de hoofdstad is sedert tamelijk goed bewaard gebleven. Alleen heeft het gepeupel weder eenige der nieuwe vuilniskarren stuk geslagen, en maakte het zich gereed, om die te verbranden, toen eene afdeeling ruiterij en nationale garde toeschoot, en de menigte uiteendreef. Onder de lagere volksstanden bleef intusschen groote gisting heerschen, vooral ook vermits daaronder het gevoelen meer en meer veld won, dat de heerschende ziekte het gevolg eener stelselmatige vergiftiging was. De daaromtrent in omloop zijnde geruchten moesten wel in het eerst door ieder verstandige voor een treurig blijk van ligtgeloovigheid en domheid onder de schamele menigte gehouden worden. De verschillende berigten uit Parijs behelzen echter maar al te veel bewijzen, dat er werkelijk menschen in die hoofdstad gevonden worden, zoo diep ontaard en verworpen, dat zij zich niet ontzien de heerschende ellende en verwarring nog door het opzettelijk vergiftigen van eetwaren en wijn te vermeerderen. Er is een persoon betrapt geworden, op het oogenblik, dat hij bezig was bij eenen wijnkooper aan de poort van Saint-Denis, vergif in eene kan met wijn te werpen. Het te regt verbitterde volk viel op dezen ellendeling aan, scheurde hem de kleederen van het lijf, en wilde hem aan eene lantaarnpaal opknoopen, toen een goed aantal politiesoldaten kwam aanrukken, en den vergiftiger naar de gevangenis bragt. Ook werden in eene andere wijk drie lieden gevat, die als bij toeval banketbakkerswaren op den grond hadden laten vallen, welke almede vergiftigd schenen te zijn. Ook deze personen zouden, zonder de tusschenkomst der politie, door het woedende volk verscheurd zijn geworden. Zij droegen pakjes rottekruid bij zich. Verscheidene andere dergelijke voorvallen worden in de jongste berigten uit Parijs opgegeven. Vooral schijnen de vergiftigers er zich op toe te leggen, om in de wijnkannen bij de slijters, in de emmers der waterdragers en zelfs in de waterputten bij bakkers vergif te werpen. Een voorval hetwelk reeds voor een paar dagen had plaats gehad, wordt dan ook thans opgehelderd. Toen hadden namelijk twee slijters in wijn, die onder het volk den naam hadden van vergiftigde waar te verkoopen, ten bewijze van het tegendeel, in tegenwoordigheid van vele personen, een goeden teug wijn gebruikt; doch beiden vielen dadelijk in hevige stuiptrekkingen op den grond neder.

Een aantal nieuwe feiten, die de opgewondenheid en woede des volks bewijzen, zijn ter onzer kennis gekomen. Met diepe smart schrijven wij dezelve neder, en alle welgezinden betreuren met ons, dat de Prefekt van politie door zijne afkondiging aan de loopende geruchten wegens vergiftiging zoo veel gewigt heeft bijgezet. Dezen ochtend werd, te midden van een volkshoop op het plein der Grève, een persoon betrapt op het oogenblik, dat hij een vijffranken-stuk uit den zak van zijnen buurman stal. Dadelijk riepen

sommigen, dat het een vergiftiger was, die in het water moest geworpen worden; men smeet hem op den grond; hitste een grooten dog tegen hem aan, die hem de borst verscheurde, en had de barbaarschheid van den dief naar de brug van Arcola te slepen, en hem daar in de rivier te werpen. — Gisteren tegen den avond werd een persoon, die men verdacht hield van kannen met wijn vergiftigd te hebben, door de menigte bij de barrière van Sèvres aangehouden. Hij werd half dood geslagen, en men bond hem daarna een touw aan het been en sleepte hem zoo naar den naburigen wachtpost. — Ook in de straat Saint-André des Arts werd een persoon, die in eenen put stond te kijken, dadelijk voor eenen vergiftiger uitgekreten en mishandeld. Gelukkig kwam er eene patrouille voorbij, die den voorgewenden vergiftiger in hechtenis nam en daardoor redde. — De heer Vizile, een jong ambtenaar bij het departement van binnenlandsche zaken, en wel boven alle verdenking van misdadige bedoelingen verheven, had het ongeluk, voorbij eene volkshoop te komen, waarin men zich met verbittering over de geruchten wegens vergiftiging onderhield. Een uit den hoop zeide, dat deze voorbijganger zeker een gifmenger was; hij werd door deze verbitterde en misleide volksmenigte dadelijk aangevallen en vervolgd, en men meent, dat hij als het slagtoffer van blinde wraakzucht gevallen is. — Zeker is dit het geval met den heer Defert, een eerlijk huisvader, die in de straat St. Denis een vriend stond op de wachten. Hij was met dit doel reeds verscheidene malen voorbij een wijnhuis gegaan; men had dit daar binnen opgemerkt, en twee bakkersknechts kwamen weldra de deur uit stuiven en vroegen den heer Defert, wat hij daar deed? Deze antwoordde, dat dit hun niet aanging, doch weldra zag hij zich door eene volksmenigte omringen, openlijk beschuldigd van slechts het geschikte oogenblik te hebben bespied, om vergif in den wijn van dezen wijnkooper te werpen. De heer Defert trachtte te ontsnappen; men vervolgt hem, tast hem aan en de ongelukkige valt, doodelijk getroffen, te midden der vervloekingen van den woedenden hoop neder. Eene patrouille kwam voorbij en bragt den heer Defert, die vreesselijk verminkt was, naar een nabij gelegen wachthuis. Daar werd de dwaling, waarvan hij het onschuldige slagtoffer was, spoedig, maar te laat, erkend. Hij is binnen weinige uren, aan zijne ontvangene wonde overleden.

In den loop van dezen ochtend, hebben zich verscheidene zamenscholingen op de pleinen der Grève en van het Châtelet, alsmede op de kaaijen der Seine en in de voorstad Saint-Antoine gevormd. Men merkte daaronder eenige lieden op, met stokken gewapend, die openlijk uitriepen, dat zij de straten van Parijs gingen doorloopen, om vergiftigers op te sporen.

MENGELINGEN.

NIEUWE ONTDEKKING,

HANDEL MET HET BINNENLAND VAN *AFRIKA*.

Een der gebroeders Lander, die door hunnen moed en volharding eindelijk tot de opheldering van het groote vraagstuk gekomen zijn, welks oplossing door het Heelal met zoo veel nieuwsgierigheid verbeid werd; den loop der mond van den *Niger* te ontdekken, namelijk, maakt te Liverpool schikkingen tot eene tweede *expeditie*, naar het binnenland van *Afrika*. Het doel dezer reis is beide in het belang van Handel en Wetenschappen. Men heeft twee Stoombooten aangekocht, die met Europesche Koopwaren bevracht zullen worden. Een dezer vaartuigen is niet zoo groot als het andere. De heer Lander stelt zich voor met het kleinste den *Niger* op te varen, en met de op de oevers dezes vloeds gevestigde Negers een zeer uitgebreiden Handel te beginnen.

Het grootere vaartuig is mede bestemd om den mond des *Nigers* op te varen, en zal zoo ver voorwaarts gaan, als het water zulks zal gedoogen. Men weet dat men in de, zich langs de boorden van den *Niger* bevindende Steden, groote en menigvuldige markten vindt, op welke de bewoners van het midden-*Afrika* in groote menigte bijeenkomen. De eenige Koopwaren, die tot dus verre op die markten verschenen zijn, zijn er van Tripoli *per* kameel, en dwars door de woestijnen aangebragt; waaruit men zeer gemakkelijk afleiden kan, dat de zwarigheden, het omslagtige en de duurte van deze wijze van vervoer, niet dan eene zeer kleine hoeveelheid Handelsartikelen, toelaten te verzenden. Door middel van de nu ontdekten mond des *Nigers*, kan men tot in het hart van *Afrika*, langs eenen veel korteren, meer gemakkelijken en minder gevaarlijken weg doordringen.

De invoering van Stoombooten op de rivieren van *Afrika*, is op zich zelve reeds eene omstandigheid van het grootste gewigt, alzoo daaruit welligt binnen weinige jaren ten aanzien van de zeden en gewoonten dezer volken eene omwenteling volgen, en dewelke ten zelfde tijde nieuwe Kanalen en Handelsbronnen, aan alle volken van den Aardbol openen zal. De streken die de *Niger* doorsnijden, gelijk mede de Landen die door de zich in het meer *Tchad* ontlastende rivieren bespoeld worden, staan in vruchtbaarheid zelfs bij de valleijen van den *Nijl* niet achter; de Indigo en al de voortbrengselen van de beide Keerkringen gelegene luchtstreken, zijn in deze oorden in overvloed voorhanden, en is er de bevolking zeer talrijk.

UITBOEZEMING

OP DEN

18 JUNIJ 1832.

Een aantal jaren ontvloôn, die schoonen dag voorbij,
Toen Neêrlands ouden moed zich aan Oranjes zij,
Zoo luisterrijk vertoonde, en ons die vrijheid schonk,
Die steeds op Neêrlands Grond in 't heerlijkst daglicht blonk.
En zouden wij die dag, dien schoonen dag vergeten?
Waarop des dwing'lands Boei op nieuw wierdt losgereten?
En door 't vereend *Europa*, een zege wierd behaald;
Helaas! met zoo veel bloed en tranen duur betaald.

Neen! 't Volk van Nederland, erkent, gevoeld de waarde
Van dien verheven strijd, die zulk een uitkomst baarde.
Voert niet de beste Vorst, bemind door elke stand,
Gewijzigd door de Wet, zijn schepter in ons Land?
Waar heerscht die trouw, die moed, die vrijheid van geweten?
Waar vind men elke deugd zoo om den Troon gezeten?
Waar heerscht slechts één belang, bij Vorst en Onderzaat
Voor 't welzijn van 't geheel? Is 't niet in Neêrlands Staat?
ô! Storten wij dan ook in 't plegtig bêdeuur,
Vereend ons danklied uit naar d' Oorsprong der Natuur,
En plengen wij een traan, op d' assche van die Helden,
Die in dien vegen stond ter onzer redding snelden,
Hun trouw en moed herdacht, bij 't klimmen van den nood,
Betoond aan 't Vaderland, bekrachtigd door hun dood.

Herinn'ren w' ons dien tijd, toen door het trotsch bestaan
Des dwing'lands, Neêrlands naam van d' aarde was vergaan,
Toen w' op der Vad'ren Erf, gehoond door zijn trawanten,
Hun zedenloos gedrag slechts zagen overplanten.
Toen nergens uitkomst scheen, geen enkle lichtstraal daalde,
Waarbij 't geschokt gemoed, vertrouwend ademhaalde.
Zoo diep zonk 't Vaderland, dan heerlijk rees het weêr
En wierp bij d' eerste straal der hoop zijn kluisters neêr.
Verrukkend oogenblik! wie kan uw indruk melden?
Toen 't gansche Volk vereend, haar standaards tegensnelden,
Die vlaggen die weleer getuigen mogten wezen,
Dat zij alleen tot roem op onze stengen rezen.

Blijft daarom schoonen dag in zeeg'ning op die Grond,
Waarop gij tot uw roem zoo vele Helden vond;
Dan zal, hoe ook het lot van Neêrland moge keeren,
Elk Vader 't eerst zijn Kind der Vad'ren deugden leeren,
En zoo van mond tot mond, van hart tot hart verspreid,
Blijft Neêrlands deugd bestaan tot in de eeuwigheid.

M . . . . .

SCHEEPS-TIJDING.

BINNENGEKOMEN.

Het Schip *de Snelheid*, Kapt. C. Wessels; Passagier: den Heer *C. de Jongh*.

Het Schip *de Jonge Evert*, Kapt. J. J. Kiers.

Het Schip *de Surinaamsche Vriend*, Kapt. J. P. Meijer.

Het Schip *Susanna Maria*, Kapt. J. F. Spiegelberg; Passagier: de WelEerw. Heer D. Jansen Eijken Sluijters; — allen van *Amsterdam*.

Het Schip *Sara Agatha*, Kapt. P. J. Casse, pr. Kapt. S. M. Hoffman, van *Middelburg*.

IN TEXEL GEARRIVEERD:

Den 16 April, het Schip *de Jonge Gerarda Cornelia*, Kapt. B. Jansen. — Den 27 dito, het Schip *Wilhelmina Maria*, Kapt. J. J. Bart; — beiden van hier.

Gedrukt te *Paramaribo*, bij de Erven J. BRINK.